

Víra zachránce je očí, misie jsou k víře kočí.
Kostel k lidem zkrátka patří, je místem sester a bratří.
Kdo rozum užívat umí, chudé vdově porozumí.
Život by se rovnal nula, kdyby Církev ustrnula.
Boží království je tady, však v jiném světě má hrady.
Rorate, coeli! Rorate! Nebesa, shůry, co dáte?
Kdo dar rady přijmout umí, cestám Páně porozumí.
Křesťan musí jiný zůstat, s radostí pak bude srůstat.
V horách teta Mariina vítá i Božího syna.
Máma, táta v domech mnoha jsou odrazem tváře Boha.
Kdo dar síly používá, tomu Slovo napovídá.
V diecézi jako v Káně děje se dnes zázrak Páně.
Jednota má ještě pihu, však společnou máme Knihu.
Ať jsem zkušený, či mladý, připraven jsem, Pane, tady.
Kdo je Kristův rybář lidí, ten skrz dar umění vidí.
V kom míza modlitby teče, jak strom zdolá škůdce zteče.
V Zifu David místo kopí lásku k soku Saulu chopí.
Modlíme se bez zahálky, chceme mír a žádné války.
Postěme se s radostí, Bůh se v nás pak uhostí.
Pokud není člověk podlý, s duchem zbožnosti se modlí.
Válku v mír nic nepromění, jen k Bohu se obrácení.
Bůh se lidem nevyhýbá. Nám vstříc co se navybíhá!
Prosme o dar bázně Boží, ať se nám hříchy nemnoží.
Otevřeme bez problémů bránu svých Jeruzalémů?
Hrob je prázdný, Bůh v něm není, dal nám mapu ke vzkříšení.
Kde je lítost nad vinami, tam jde Boží milost s námi.
Jako tehdy, tak i nyní, Duch Svatý z nás svědky činí.
Co si žádá tato doba? Pastýře? Beránka? Oba.
Hospodin je plný lásky. Nám to může dělat vrásky.
Hradby, brány, stavby všude. A kde místo pro chrám bude?
Radostnou jistotu máme: s Ním se k nebi vydáváme.
Sedm darů Ducha známe, oheň Jeho rozpoznáme.
Trojice je plná tajů, moře lásky bez okrajů.
Povolán jsem, proto žiji život v Eucharistii.
Nesvobodu pouštím k vodě, jdu do Ježíšovy lodě.